

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΧΗΜΕΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
8 ΙΟΥΝΙΟΥ 2023**

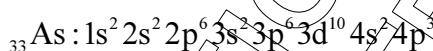
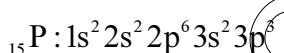
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α

- A1.** γ
A2. δ
A3. β
A4. δ
A5. 1) Σ 2) Λ 3) Σ 4) Λ 5) Λ

ΘΕΜΑ Β

- B1. a.** ${}_7N : 1s^2 2s^2 2p^3$

Τα στοιχεία βρίσκονται στην ίδια ομάδα του Π.Π. την 15ⁿ ή VA

Σε μία ομάδα η ατομική ακτίγα αυξάνεται από πάνω προς τα κάτω, γιατί αυξάνεται ο κύριος κβαντικός αριθμός των e^- της εξωτερικής στιβάδας, δηλαδή προστίθενται νέες ηλεκτρονιακές στιβάδες. Έτσι, αυξάνεται η μέση απόσταση των e^- της εξωτερικής στιβάδας από τον πυρήνα, οπότε μειώνεται η ελκτική δύναμη του πυρήνα στα e^- της εξωτερικής στιβάδας, με αποτέλεσμα η ατομική ακτίνα να αυξάνεται.

(Άρα $\alpha.a.(N) < \alpha.a.(P) < \alpha.a.(As)$)

- B. $CH_3NH_2 > NH_3 > PH_3 > AsH_3$**

Ο βασικός χαρακτήρας των υδρογονούχων βάσεων μορφή (H-X) αυξάνεται:

⇒ με μείωση της ηλεκτροαρνητικότητας του στοιχείου X

⇒ με μείωση της ατομικής ακτίνας του στοιχείου X.

Εδώ υπερισχύει η μείωση της ατομικής ακτίνας

Άρα έτσι εξηγείται η σειρά ισχύος: $NH_3 > PH_3 > AsH_3$

Αφού το CH_3- προκαλεί πιο έντονο +I επαγωγικό φαινόμενο (το οποίο ισχυροποιεί τις βάσεις) από το H- θα ισχύει ότι: $CH_3NH_2 > NH_3$.

B2. **a.** CH_3OH : εμφανίζει δεσμούς υδρογόνου

CH_4 : εμφανίζει δυνάμεις London

H_2 : εμφανίζει δυνάμεις London

Για την ισχύ των διαμοριακών δυνάμεων ισχύει:

δυνάμεις London < δεσμοί υδρογόνου

Όσο πιο ισχυρές οι διαμοριακές δυνάμεις, τόσο υψηλότερο το σημείο ζέσεως.

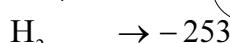
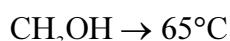
Επίσης, για τα μόρια που εμφανίζουν δυνάμεις London, η ισχύς εξαρτάται από το Mr. Όσο μεγαλύτερο το Mr τόσο ισχυρότερες οι διαμοριακές δυνάμεις.

$$\text{Mr}_{\text{CH}_4} = 16$$

$$\text{Mr}_{\text{H}_2} = 2$$

Άρα

$$\Sigma.Z.(\text{H}_2) < \Sigma.Z.(\text{CH}_4) < \Sigma.Z.(\text{CH}_3\text{OH})$$

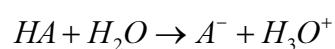
b. Αν αυξήσουμε τον όγκο των δοχείουν, δηλαδή μειώσουμε την πίεση, η ισορροπία μετατοπίζεται προς την κατεύθυνση που αυξάνονται τα mol των αερίων, τείγοντας να αυξήσει την πίεση (σύμφωνα με την αρχή Le Chatelier).

Άρα η θεση XI θα μετατοπιστεί προς τα αριστερά με αποτέλεσμα να αυξηθεί η ποσότητα του H_2 .

B3 **a.** Για το ισχυρό οξύ HA:

Αρχικά:

$$pH_{\alpha\rho\chi} = 2 \Rightarrow [\text{H}_3\text{O}^+] = 10^{-2} M$$

$$[\text{H}_3\text{O}^+] = C = 10^{-2} M$$

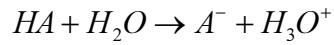
$$C_{\text{HA}(\alpha\rho\chi)} = 10^{-2} M$$

Μετά την αραίωση:

$$C_{HAA\rho\chi} \times V_{A\rho\chi} = C'_{HA} \times V'$$

$$10^{-2} \times 0,01 = C'_{HA} \times 0,1 \Rightarrow C'_{HA} = \frac{10^{-4}}{10^{-1}} \Rightarrow$$

$$C'_{HA} = 10^{-3} M$$

$$\cancel{10^{-3} M} \quad 10^{-3} M \quad 10^{-3} M$$

$pH' = 3 \Rightarrow$ Οπότε σύμφωνα με τον πίνακα το διάλυμα Δ_2 περιέχει το ισχυρό οξύ HA και το διάλυμα Δ_1 το ασθενές οξύ HB

β.

Έστω VL HA $C_A = 10^{-2} M$

VL HB $C_1 M$

Για το διάλυμα Δ_2 :

Κατά την διάρκεια της ογκομέτρησης πραγματοποιείται η αντίδραση:

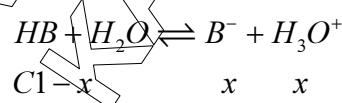
Στο τελικό σημείο θα ισχύει:

$$n_{HA} = n_{NaOH} \Rightarrow C_{HA} \times V = C_{NaOH} \times V_2 \Rightarrow 10^{-2}V = C \times V_2$$

$$\Rightarrow V_2 = \frac{10^{-2}V}{C} \quad (1)$$

Για το διάλυμα Δ_1 :

Αρχικά:

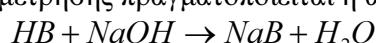
Αφού

$$pH\alpha\rho\chi = 2 \Rightarrow [H_3O^+] = x = 10^{-2} M$$

Όμως πρέπει:

$$C_1 x \rightarrow C_1 \times 10^{-2} M \quad (2)$$

Κατά τη διάρκεια της ογκομέτρησης πραγματοποιείται η αντίδραση:

Στο τελικό σημείο θα ισχύει:

$$n_{HB} = n_{NaOH} \Rightarrow C_{HB} \times V = C_{NaOH} \times V_1 \Rightarrow C_1 \times V = C \times V_1$$

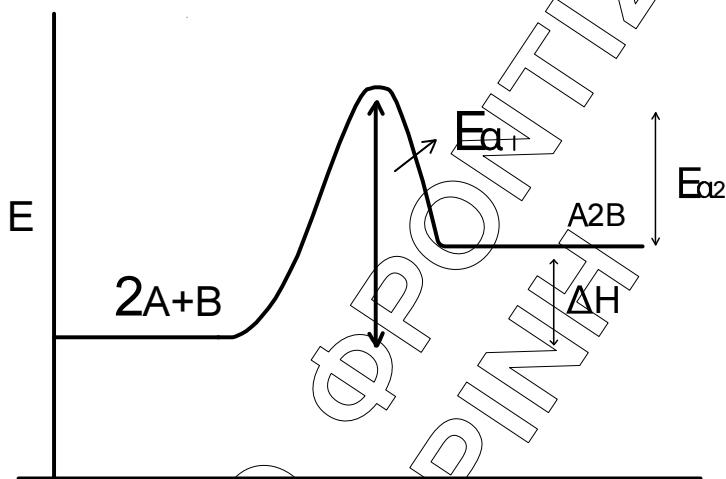
$$\Rightarrow V_1 = \frac{C_1 \times V}{C} \quad (3)$$

Αρα: (1),(2),(3) $\Rightarrow V_1 > V_2 \Rightarrow i$

B4. α.

i. Σωστό, βάσει του νόμου Lavoisier - Laplace

ii. Λάθος

Πορεία αντιδράσεων

$$Ea_1 = Ea_2 + \Delta H$$

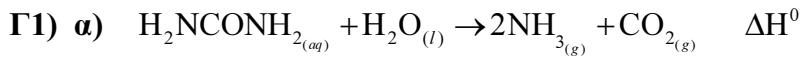
iii. Λάθος

$$\left. \begin{array}{l} v_1 = k_1 [A]^2 [B] \\ u_2 = k_2 [A_2 B] \end{array} \right\} \text{στη XI } v_1 = v_2$$

$$k_1 [A]^2 [B] = k_2 [A_2 B]$$

$$\frac{[A_2 B]}{[A]^2 [B]} = \frac{k_1}{k_2} = K_c$$

ΘΕΜΑ Γ

Για την ΔH^0 της εξίσωσης ισχύει:

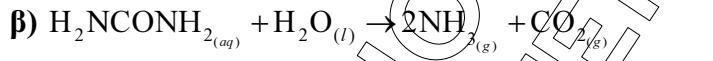
$$\Delta H^0 = 2\Delta H_{f(\text{NH}_3)}^0 + \Delta H_{f(\text{CO}_2)}^0 - \Delta H_{f(\text{H}_2\text{O})}^0 - \Delta H_{f(\text{H}_2\text{NCONH}_{2(aq)})}^0$$

$$\Rightarrow \Delta H^0 = [2(-46) + (-394) + 286 + 320] = 120 \text{ kJ}$$

$$n_{\text{oυρίας}} = \frac{m}{m_r} = \frac{6}{60} \Rightarrow n_{\text{oυρίας}} = 0,1 \text{ mol}$$

1 mol ουρίας απορροφά 120 kJ
 0,1 mol ουρίας απορροφά Q

$$Q = 12 \text{ kJ απορροφώνται} .$$

$$0,1 \text{ mol} \rightarrow 2 \cdot 0,1 = 0,2 \text{ mol NH}_3$$

Αρχικά 0,2 mol

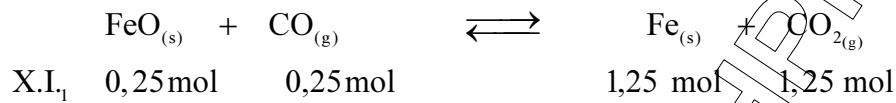
Αντιδρούν $0,2 * 0,2 = 0,04 \text{ mol}$

Τελ. 0,16 mol (σε $t = 10 \text{ s}$)

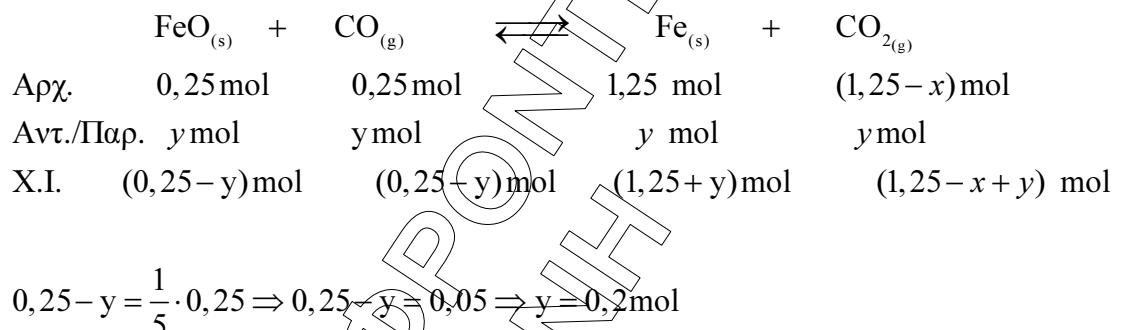
$$\bar{u}_{\text{avt}} = \frac{\Delta [\text{NH}_3]}{2\Delta t} = -\frac{\frac{0,16 - 0,2}{0,5}}{2 \cdot 10} \Rightarrow \bar{u}_{\text{avt}} = \frac{0,04}{10} = 0,004 \text{ mol} \cdot \text{L}^{-1} \cdot \text{s}^{-1}$$

$$\bar{u}_{\text{NH}_3} = -\frac{\Delta [\text{NH}_3]}{\Delta t} \Rightarrow u_{\text{NH}_3} = 2 \cdot \bar{u}_{\text{avt}} \Rightarrow u_{\text{NH}_3} = 0,008 \text{ mol} \cdot \text{L}^{-1} \cdot \text{s}^{-1}$$

Γ2.

$$K_c = \frac{[\text{CO}_2]}{[\text{CO}]} = \frac{1,25 / V}{0,25 / V} \Rightarrow K_c = 5$$

Άρα

X.I₂ : 0,05 mol CO, 0,05 mol FeO, 1,45 mol Fe, (1,45 - x) mol CO₂

$$K_c = 5 \Rightarrow \frac{[\text{CO}_2]}{[\text{CO}]} = 5 \Rightarrow \frac{1,45 - x}{0,05} = 5 \Rightarrow 1,45 - x = 0,25 \Rightarrow$$

$$\Rightarrow x = 1,45 - 0,25 = 1,2 \text{ mol}$$

x = 1,2 mol CO₂ πρέπει για απομακρυνθούν από το δοχείο

Γ3) Παίρνουμε μικρή ποσότητα από κάθε δοχείο και επιδρούμε με διάλυμα NaHCO₃. Στα δοχεία που πραγματοποιήθηκε αντίδραση ελευθερώνοντας αέριο CO₂ θα βρίσκονται τα ζεύγη (1) και (2) που περιέχουν τα οξέα CH₃COOH και HCOOH :

Στο δοχείο που δεν παρατηρήθηκε έκλυση αερίου κατά την επίδραση του διαλύματος NaHCO₃ θα βρίσκεται το ζεύγος (3).

Στη συνέχεια παίρνοντας άλλη ποσότητα από το περιεχόμενο των δοχείων που αντέδρασε με το NaHCO₃ θα επιδράσουμε με διάλυμα I₂ / NaOH, στο δοχείο του

Θα παρατηρηθεί καταβύθιση κίτρινου ιζήματος CHI_3 θα περιέχεται το ζεύγος (2) που έχει την CH_3COCH_3 η οποία κάνει την αλογονοφορμική αντίδραση:

ΘΕΜΑ Δ

Δ1) 3,7gr πρωτοταγούς αλκοόλης A με M_{rA}

Οπότε τα mol είναι $\frac{3,7}{M_{rA}} = \lambda$ οξειδώνονται πλήρως σε οξύ.

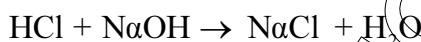

5 mol

λ mol

$$n_{\text{NaOH}} = C \cdot V \Rightarrow n_{\text{NaOH}} = 0,5 \text{ mol/l} \cdot 0,12l = 0,06 \text{ mol}$$

$$n_{\text{HCl}} = 0,2 \text{ mol/l} \cdot 0,05l = 0,01 \text{ mol}$$

0,01mol 0,01mol

λ mol

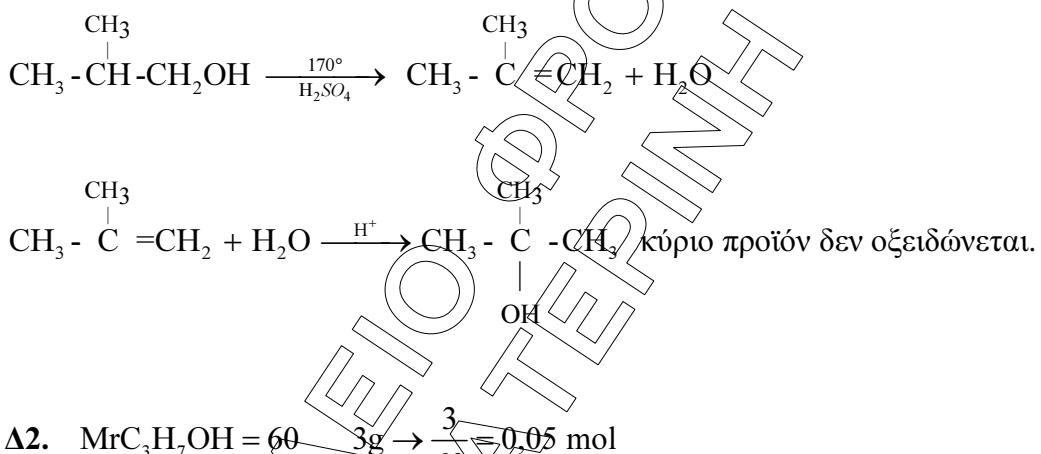
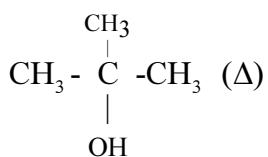
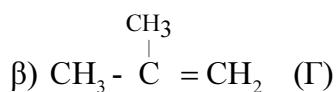
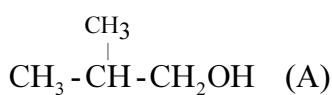
λ mol

$$n_{\text{NaOH}} = \lambda + 0,01 \Rightarrow 0,06 = \lambda + 0,01 \Rightarrow \lambda = 0,05 \text{ mol}$$

$$\lambda = \frac{3,7}{M_{rA}} \Rightarrow M_{rA} = \frac{3,7}{0,05} = 74$$

$$M_{r\text{C}_v\text{H}_{2v+1}\text{CH}_2\text{OH}} = 14v + 32 = 74 \Rightarrow 14v = 42 \Rightarrow v = 3$$

a) M T A είναι $\text{C}_3\text{H}_7\text{CH}_2\text{OH}$

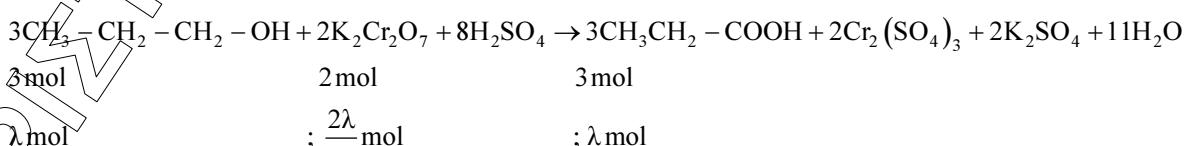

Η αλκοόλη είναι πρωτοταγής γιατί οξειδώνεται σε αλδεϋδη και μετά σε οξύ.

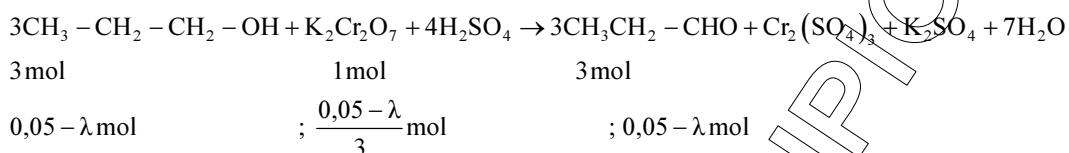

$$n_{\text{K}_2\text{Cr}_2\text{O}_7} = 0,07 \cdot L \cdot \frac{1 \text{ mol}}{3 \text{ L}} = \frac{7}{300} \text{ mol}$$

Έστω λ mol της αλκοόλης οξειδώνονται σε καρβοξυλικό οξύ

Οπότε $0,05 - \lambda$ mol αλκοόλης οξειδώνονται σε αλδεϋδη

$$\begin{aligned} n_{\text{o}_{\lambda} \text{K}_2 \text{C}_2 \text{O}_7} &= \frac{2\lambda}{3} + \frac{0,05 - \lambda}{3} = \frac{7}{300} \Rightarrow 200\lambda + 100(0,05 - \lambda) = 7 \Rightarrow \\ &\Rightarrow 200\lambda + 5 - 100\lambda = 7 \Rightarrow 100\lambda = 2 \Rightarrow \lambda = 0,02 \end{aligned}$$

Άρα από τα 0,05 mol αλκοόλη τα 0,02 mol οξειδώνονται σε οξύ

$x = 40$ άρα 40% της αλκοόλης οξειδώνεται σε οξύ.

$$\Delta 3. \quad n_{\text{CH}_3\text{COOH}} = CV \Rightarrow n_{\text{CH}_3\text{COOH}} = 0,1 \frac{\text{mol}}{\text{L}} \cdot 2\text{L} = 0,2 \text{ mol}$$

$$n_{Ca(OH)_2} = 0,05 \frac{mol}{L} \cdot VL = 0,05 \cdot V mol$$

	mol	$2\text{CH}_3\text{COOH}$	+	$\text{Ca}(\text{OH})_2 \rightarrow$	$(\text{CH}_3\text{COO})_2\text{Ca} + 2\text{H}_2\text{O}$
αρχ.	0,2 mol			0,05 V mol	
αντιδρ.	2 · 0,05 V			0,05 V	
Παρ.					0,05 V
Τελική	(0,2 - 0,1)V mol		0 mol		0,05 V mol

Θα αντιδράσει όλο το Ca(OH)_2 για να παραχθεί ρυθμιστικό διάλυμα βάσει των εκφωνήσεων.

Τελικό διάλυμα $V_{τελ} = (2 + V) L$

$$\text{περιέχει} \quad \text{CH}_3\text{COOH} \quad \text{Co\xi} = \frac{0,2 - 0,1V}{2 + V} M$$

$$(\text{CH}_3\text{COO})_2\text{Ca} \quad C = \frac{0,05V}{2+V} M$$

$$(\text{CH}_3\text{COO})_2\text{Ca} \rightarrow 2\text{CH}_3\text{COO}^- + \text{Ca}^{2+}$$

$$C \rightarrow \underbrace{2C}_{C_B} C$$

$$C_{\beta} = \frac{2 \cdot 0,05V}{2 + V} = \frac{0,1V}{2 + V} M$$

Εξίσωση Hederson

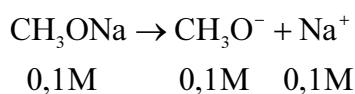
Εξίσωση Hederson

$$PH = P\text{K}_a + \log \frac{C_\beta}{C_{\alpha\xi}} \Rightarrow 5 = -\log 10^{-5} + \log \frac{\frac{2 \cdot 0,05 \text{ V}}{2 + V}}{\frac{0,2 - 0,1 \text{ V}}{2 + V}}$$

$$5 = 5 + \log \frac{0,1 \text{ V}}{0,2 - 0,1 \text{ V}} \Rightarrow \log 1 = \log \frac{0,1 \text{ V}}{0,2 - 0,1 \text{ V}} \Rightarrow \\ \Rightarrow 0,2 - 0,1 \text{ V} = 0,1 \text{ V} \Rightarrow 0,2 = 0,2 \text{ V} \Rightarrow V = 1 \text{ L}$$

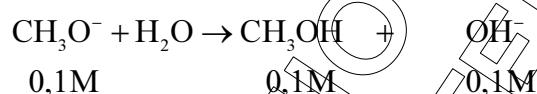
Δ4.

$$C_{\text{CH}_3\text{ONa}} = \frac{0,01 \text{ mol}}{0,1 \text{ L}} = 0,1 \text{ M}$$

To Na^+ δεν ιοντίζεται (προέρχεται από ισχυρή βάση)

To CH_3O^- , μεθοξυανιό, είναι ισχυρή βάση συζυγής του πολύ ασθενούς οξέος CH_3OH , μεθανόλης.

$$[\text{OH}^-] = 0,1 \text{ M} \Rightarrow P\text{OH} = -\log 0,1 = 1$$

$$PH + P\text{OH} = 14 - 1 = 13$$